

Fremskridtsidéer og dristige Forsøg, har man forsøgsvis brudt med den gamle Fordom, der afskærer Kvinder fra Præstegjerningens Tjeneste for Menneskeheden, og dog har der i dette Land, som en glimrende og fængslende Selvbiografi af Dr. Anna Shaw viser det, været Vanskeligheder og stærk Modstand at overvinde, og det i nogen Grad endnu.

Da jeg for nogen Tid siden talte fra et svagt oplyst og blomstersmykket Kor i en stor Kirke, hvor en kvindelig Præst havde ledet en stor Menighed i mange Aar, men nu ikke længere kunde fortsætte, hvorfor man, i Mangel af en anden kvindelig Præst, havde opfordret en Mand til at tage hendes Plads, undrede jeg mig over den forunderlige Tingenes Forkerthed, som havde stænget Kvinderne ude fra dette særlig kvindeligt Arbejde.

At bede med de Døende, at besøge de Syge, at døbe de smaa Børn, at berolige dem, der havde lidt Uret, at opmuntre de sorgfulde og bringe Haab til de angrendende, at fortælle Smaaabørn Bibelhistorie, at tale til de fattige i deres Fattigdom, alt dette forekommer det dog ikke utænkeligt, at en Kvinde kunde beskæftige sig med.

Man har sagt, at Mænd, som kæmper med Livets alvorlige Sager i deres Arbejde og med mange Fristelser og Vanskeligheder i deres Temperament, Ting, som for største Delen er ukendt for det andet Køn, ikke vilde kunne finde Hjælp fra en Kvinde i aandelige Spørgsmaal. Er denne Antagelse rigtig, maa den da ogsaa gælde i omvendt Retning. Hvad véd f. Eks. en mandlig Præst om de tilbageholdende, men langt fra mindre virkelige, og mindre alvorlige Fristelser i en ung Piges Temperament? — Hvad véd en mandlig Præst om en Moders Følelser?

I den Menighed, jeg stod overfor ved omtalte Lejlighed, manglede det nu i hvert Tilfælde ikke paa unge, middelaarige eller graahaarrede Mænd, Forretningsfolk og Tænkere.

Selve den præstelige Klædning synes bedre egnet for Kvinder end for Mænd. Det er mærkeligt, hvilken psykologisk Virkning Iførelsen af en særlig Klædning har for det menneskelige Sind. Den ligegyldige, ansvarsløse Yngling fø-

ler en ny Samvittighedsfølelse vaagne i sig, naar han trækker i sit Lands Uniform, det er ligeledes velkendt, at Skuespillere spiller bedre paa en Prøve, hvor de har anlagt Dragt og Maske, end paa en Prøve, hvor dette ikke er Tilfældet. Dommeren føler sig sikkert ogsaa mere ophøjet, mere aandelig retfærdig, naar han tager sin Paryk paa, og Rigets „Peers“ har sikkert en forøget Følelse af Ansvar for at give gode Raad i Statssager, naar de er iført deres Rober. Det skyldes kanske et eller andet dybt Instinkt, arveligt i den menneskelige Natur, at den Skik at anlægge særlig Dragt for særlige Lejligheder og Pligters Udørelse er saa almindelig i alle Racer og til alle Tider.

I alle Tilfælde dette at tage en Messeskjorte paa, er næsten det samme som at gaa frem under en eller anden særlig Indvielse til et højtideligt, smukt og højt ansvarsfuldt Embede. Og naar Lysene er slukket og den sidste Tone af Salmen før Prædiken forstummet, naar man staar paa Prædikestolen Ansigt til Ansigt med den forventningsfulde Menighed, føler man en dyb og stærk Appel til — — — det „moderlige“ i En. Mænd, graa af Aar, træet af Livets Kampe og Skuffelserne, Kvinders sorgfulde Øjne, den heroiske Fortrolighed, som læses i Ungdommens Ansigter, den taalmodige Holdning, der betegner de fattige, den patetiske Værdighed hos de gamle, alt vækker et Ønske om at bringe et trøstende Budskab med hellige Løfter og Haab. Dette Ønske er saa stærkt, at det overskygger al Kønfølelse. Den, til hvem en Bøn om et saadant Budskab rettes, tager ikke i Betragtning, til hvilket Køn hans Budbringer hører.

Efterhaanden som Skrankerne falder, og Grænserne udvides, og gamle kunstige Fordomme svinde, ser man haabefuld Fremtiden i Møde, den Fremtid, hvor man vil se netop dette Arbejde og denne Tjeneste fuldt aaben for Kvinderne. Det er et Arbejde, hvori deres Følelser og Intuition, deres naturlige Anlæg til religiøs Følelse og Tænkning synes at have Muligheder for at være af særlig Værdi og Virkning.

De kommunale Valg.

—o—
Holstebro.

To Kvinder valgt: Dr. med. Hejbergs Hustru, valgt paa en konservativ Liste, og Redaktør Mortensens Hustru, valgt paa Venstres Liste. Den sidste har tidligere været et virksomt Medlem af D. K.s Holstebro-kreds, men har nu maattet opgive denne Stilling paa Grund af sit offentlige Arbejde.

Kredsen har ingen Anmodninger rettet til Partierne heller ikke udpeget særlige Kandidater.

Nakskov.

Det beror paa en Fejltagelse, naar vi har opgivet, at en Kvinde blev valgt i Nakskov. Valget var et Fredsvalg, og der var ingen Kvinder i Byraadet i Forvejen.

Red.

Næstved.

En Kvinde valgt: Elisa Petersen, Byraadsmedlem siden 1909. Opstillet af Venstre som Nr. 2 paa en Fællesliste (K. og V.). Skriftlig Henvendelse om at opstille Kvinder paa sikre Pladser blev tilsendt alle Partier. Socialdemokraterne fik 8 Medlemmer valgt, men havde kun en Kvinde paa Nr. 9. Højre havde en Kvinde paa Nr. 5, men hun opnaaede ikke Valg, da Fælleslisten kun ialt fik 5 valgt.

Skive.

En Kvinde valgt: Fru Tandlæge Thomsen, opstillet paa den konservative Liste. Har siddet i Byraadet gennem to Valgperioder og været Formand for Fattigudvalget og Skoleudvalget. Kredsen sendte Anmodning til alle politiske Partier om at stille Kvinder paa sikker Plads. Kun det konservative Parti efterkom Opfordringen.

Til Redaktionen af
„Kvinden og Samfundet“

Det er en kedelig Misforstaaelse, der staar i Bladet, at Marie Brodthagen er valgt paa en radikal Liste, her findes saa faa radikale her i Sognet, at de aldrig vilde tænke paa at opstille en Liste. M. B. selv er radikal, og jeg synes det tjener hende i høj Grad til Ære, naar Vælgere af alle Partier sætter Partihensyn til Side og stemmer paa hende, netop fordi de respekterer hendes Arbejde som Medlem af Sogneraadet. Det er den Slags Arbejde der baner Vej for Kvinderne, bedre